

מסורת הש"ס

(א) לנלי ג: ע"ש [למן] סוף:
[למן] ד' א: ונצמן ע"כ
ע"כ ג: נל ש' לנל ע"כ
שנל ע"כ ע"כ צ"ל לנל
ל' והספסל ע"כ לנל ש' ע"כ
שדוקר ג: וע"כ רש"י, א: ונל
א: גדרלס ע"כ שכלר דוכא
בש"ס ר' נתן ל' דוכא
עשרה ע"כ מנחיים ע"כ אומה
ע"כ שדוקר ע"כ ור"א ק"י
ישנה והרמב"ם: לנל דעות
ע"כ פ"ל ד' ש' ע"כ ונל ע"כ
ע"כ והמחנה ע"כ ר' דוד
בש"ס א"ח סיומ ר"ח ונל ע"כ
ע"כ ב"מ ע"כ והחפזים ע"כ
ע"כ מנחיים ע"כ ונל ע"כ
ע"כ א"ח ע"כ ע"כ ע"כ
קפ"ד והב"ם והס"ך העמ"ק
דמי דת' א: כהנא ע"כ
כלמ"ח גדרים ותקפו שנתם
עליהם מנחיים ע"כ
וה' דל' גדרים: א' ע"כ
ל' הישנה לנל ע"כ, א'
ב' א: ר' ש"י ע"כ ע"כ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי הא מתני'
אישנות קאי מי צעיא כל"ל
וה"פ ס"א:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א גמ' א"כ לבו נקטפו וסור. ג"כ
שד"ן טערה סימן ק"א ע"פ
ס"ד דף לו ר"ת וס' וס'
הדברים האלה וכו' וס' מנזל מה
ש"ד' בזה ע"ש"ה ודומ':
ר' תוב' ד"ה פ' יטעט וכו'
דלאמרינן בנדרים דף כ"ב. ג"כ
ע"ש"ה בנדרים דף כ' דחשבי
תשע בני מדות וכו' קמ"י לכו
במסכת נזירות וס' הטה יו"א ק"ה
בני ישיבה ע"ש"ה ואולי בגמרא
בנדרים שלמנו ותוספות א"ה כחוב
נמו' ק"ה וס' ואומרינן א"ה בני ישיבה:

מוסף רש"י

לבו נוקפו ופורש. מן האשה
(לעיל ג.). וסת שאמר.
לחייבה בחטאת, לקננה.
מנחון, ולא לבדיקה. מבנים
ד"כ שהמה יותר מכשיעור ואין
כאן אלא טומאת ספק ואשם
תלוי (לקמן י:).

תום' הרא"ש

כדי לחייב בעלה חטאת. ע"כ סמך לרשומה איירי דשלא בסמך לרשומה אין מחייב חטאת הדא דכאמרינן בפ"ב דשבויעות, וא"כ תימה מאי קאמר מהדר ליה אי"כ לבו נוקפד ופורש ליה חז"ל חייב הוה פורש סמך לרשומה כדאיתא הנה. ודחק לומר שמתוך כך יפרש שלש דברים שבהם ז"ל חטא דרוק קאמר לחייב בעלה דלא כלומר לחייב חטאת (באוס) (באיסור) חטאת חייב דלא איניש: ע"ד שברוקת זו לפני תשיש הוה אין, אין זו צנועות דתנן לקמן פרק זה הדי וצנועות מקנות להן עד שליש לקחן את הבית אלא צניעות אחת נוגדת להן דלקחן דאילו צנועות דהא עד שברוקת זו לפני תשיש הוה אין בדיקת זו לפני תשיש אחת וצנועות צנועות היינו שנוהרות ודע (6) מנעם לרשומה תשיש דעד שברוקת זו לאח תשיש לפי שמולולך ששכבת ורע אבל עד לפני תשיש הוה בדיקת זו לפני תשיש אחת ואיכפת להו, יתי לוי אימאי אמר ר' ינאי זו היא ערן שזו צנועות למשנה דבשעה שהיו עוברת אשתו אצל בתיה הוה מצי למיטרי ממי באידיקא חזיה ורעביה. צנועות עד

דאמרינן לקמן בפ"ב (דף יד.)
דלחמך בעילה חייבין בקרבן
חורין ולסדקין הילכך כשיעור
: סדין שמקנחתו: לקינות.

אם בקינח מלאה דם בבשיעור
 יין חטאת אבל אם בבדיקתה
 נמצא ארץ השיעור שהרי לא
 מקורף עומד אלא בידה אוחזתו
 שיעור עורף כדי הבאה מידה
 ואשם תלוי איכה ולא חטאת:
 וקמח: אשה שאינה עסוקה
 נקמה בבניה קינח לאשר תשמיש
 וסמך לידע אם ממלא דם ויהא
 יוצא חטאת: מהו ששדוק.

ממס: באשם חלוי. לאמרנין
(ס) נמלא על שלה לאחר זמן
שיעור וסא חייבין באשם חלוי
וזה דס בשעת ציאה ספק בא
באן: א"ר. שחזריננה בדוק
און לבו נוקפן. קודם ציאה
און לשמן (סס) דרך צנות
שמשותב בשני עדים בעסקות
זוהו ערן שן לנעות. כלומר
ידות שנו כאן ולא חיובה הוא
בפרק שני (סס) הנעות
להן שלישי לתקן את הציני.
לפני שמשני קאי: לפי
בו לפני שמשני אחר. אפי
וכסה מראתי ליעונו בדקיקה
ושזי אין נראתי בו טיפה
יש לה וסא לא בעיא בדקיקה.

והוא קתני מתניתין ביט לה
 עינא בדקיה ריון דעסוקה
 ולקמן פריך לישי ליה הא
 דעסוקה בטירות ומאני קסבר
 שי צריה עסוקה ואפילו אין לה
 בעיא בדקיה לבעלה והוא
 עסוקה בטירות: ערה. דחויא
 בטירות עינא בדקיה לבעלה
 לדיכא טירחא לנעורה אבל
 כגא כצרא ולא אטרחור רבנן
 שמה דלא חזיא לטירה אפילו
 לעסוקה בטירות לא עינא

למטהרם צ"ח בדיקה. כלומר
בטהרות צ"ח בדיקה
בצבעה: למטה לא צ"ח
היכה דלמיה עסוקה: אין
זא חפילו נצלה. גרידא
עסוקה בטהרות צ"ח
כל נצלה. בלא טהרה:
אז בדיקה. חפילו אין לה
אליכך הא דלמך שמואל
עד שמשם עד שחזרוק בעסוקה
קאי ודיינו דלמך לעיל [וא:]
בעסוקה בטהרות: כיון
למשמיה: אין לה בדיקה
ונו. דאי לא קים לה דטהרה

ה' צדקה וצדיקה דקאמר
מגס: כי הא' מסינא. (ה')

זי שאינו מאריך בפיוס של תשע
תניחא דבעיא דזיקה או תזני
עוד אי לבעלה גרידא קצבי כד
א"כ לבו נוקפו ופורש כדאמר
ה בעייתו דברייתא זו כיון דמת
ה גרידא תיך להקילה ולחובע
איירי כשהוא צעיר דאם אימא
זיהים להם בחזקת טהרה איכ

בעי' ר' יורא אשה מהו
ופורש. פ"מ כיון
הרגישה לא היתה זודקת
כדי לחייב בע"ה חמא

מרב יהודה אשה מהו
האמר ליה "לא תבדוק
אם כן לבו נוקפו ופורש
מרב הונא אשה מהו
שיעור וסת כדי לחייב
מי משכחת לה לבדיקה
האמר ר' יוחנן שיעור וסת משל
בצד המשקוף ביציאות

וסת שאמרו' לקנות ולא
תקנה איכא דאמרי' הכי
הו' שתבדוק עצמה כדי
לז' אמר לו לא תבדוק
לכ' לבו נוקפו ופורש:
וכו' אמר ר' אמי אמר
ל צנועות א"ל רבי אבא
א תני צריכות ואת תני
אומר כל המקיים דברי
אמר רבא ושאינו מקיים
א לא מקרי הא רשע
איכא צנועות עד שבדקו
יש זה אין בודקות בו
שאינן צנועות בודקות
אמר רבי זירא אמר רבי

ששמואל יא'שה שאין לה
 ד' שבתדוק אמר ליה ר'
 ימיה אין לה וסת בעיא
 א בעיא בדיקה א"ל יש
 בבדיקה ישנה לא בעיא
 גין ערה בין ישנה בעיא
 ימא ליה יש לה וסת
 לבעלה לא בעיא
 אפילו לבעלה גמי בעיא
 ש"מ קסבר שמואל

האכל ומבית המשתה
הרה ובאין ושוהין עמהם
יבד"א שהניחן בחזקת
וקט טומאה לעולם היא
לו טהורה אני והא
לה אי בשיש לה וסת
אין לה וסת קשיא בין
ם בשיש לה וסת וכיון
קה גדולה מזו אמר ליה
למעבד כי הא מתניתא
אל

מתניתין צ"ש לה וסת עס
מן הדרך מפייסה ותוצע
שהרגישה בשעת ראייה ו

א אפשה לאזכורי שהרגיש:
בדיקה ואם כן מאי קא מהדר?
ג פשיטא דאמר לעיל (דף א:) כ
ד פשיטא שזריכה בדיקה דחג
ה ונראה לפרש מהו למעבד כ
ו אין לה וסת לא בניא בדיקה ל
ז קודם לכן אבל צבא מן הדרך אי
ח בדיקה אבל צבו תביעה אי

תבדוק. פי' לפני תשמיש: **לבו** נוקפו
 ורואה אשתו צודקת מחשבו שאם לא
 פיי שיודעת שחכמים לא תקנו לצדוק:
 הבא נמי הוה מלי למיבצי מהו שתצדוק

קודם תשמיש ומניח העד עד הבקר
 כדי לחייב בעלה חטאת אלא דכבר
 השיב לו שאם תדדוק לפני תשמיש לכו
 נוקפו ופורש: **צנוע** לא מיקרי רשע
 לא מיקרי. בתמיה וא"ת ברש כחובות
 (דף כ: ב) דלמר משום לנזעות ומשום
 פרוותה הוין דקרי להו לנזעות הנכו
 דלא עבדי כיון דמאי קרי להו פרוותה
 וי"ל דהתם קרי להו לנזעות כדאמרין
 התם ומנין דלא אנים וסגרה דאנים

ואע"ג שצדיק היה לה תלמות שאין
אנים כדרכו העולם אינן אנוסים ופירויות
משום דזימנין דאנוס פירוש פעמים
יודעת שהוא אנוס ואמרה דלא אנוס
ול"ה התם וסברה: **וְשָׂמָּה שֶׁאֵין דָּה**
וּכְתָ אֲסוּרָה שְׂמַשְׁשׁ עַד שְׁתַּבְּחוּ
וּבַעֲסוּקָה כְּתוּבָה דְּאִייר ור"מ מביא
קמ"ל מתניתין היא (לעיל יא.) ובשעה
שהיא עוזבת לשמש את ביתה וליכא
למימר דאחא לאשמועינן דאע"ג דאין
לה סת דמות לקיימה על ידי בדיקה
כר"ח בן אנטונינוס וכן פירש רש"י
לקמן דהלשון משמע דלא בזה להשמיענו
היתרא אלא להשמיענו בשכריה בדיקה
ויו"ל דקמ"ל באין לה סת דלפילו
ישנה בדיקה: **בְּיָן** ישנות.
פ"י דליכא איסור נדות אצל אסור

לָבַח עַל הַיֶּשֶׁנָּה כְּדֹאמֶר בְּנֵדְרִים (כ):
 אִי"י הֵכֵחַ לֹא נִגְמַעִי בַּיֶּשֶׁנָּה אִיִּירִי אֵלֶּה
 אֵינֶה עֲרֵה כָל כֵּךְ שֶׁתַּדְעֵה לְהַשִּׁיב אִם
 הֵיחָ שְׂמֹרֶה אִם לֹא:
שְׂמֹרֶה בְּמֵאֵי מוֹקֵי דָּה. וְהָ"ת
 וְלִקְוָמָה בְּזִנְיָה עֲסוּקָה
 בְּטִהְרוֹת וְיֵשׁ לִמְרֵ דְדִיִּיק מְלִישָׁנָה
 יִתִּירָה דְקִמְתִּי נְשִׁיחָה לְהֵס בְּחֻקֹּת
 טִהְרָה וְהֵמֵחָ אִיִּטְעִיךְ מִן לְמִיתִי
 וְבִזְאִן וְשׂוּחִים עִמָּהֶם אֵלֶּה לְגַלְיֵי דְדִיִּיק
 דְּעֲסוּקָה בְּטִהְרוֹת וְכִפְ"ב (לְקַמֵּן דָּה יו)
 דְקִמְתִּי מִן הַנְּשִׁים טִהְרָה וְשִׁמְתִּי

צמר הכי והצבאן מן הדרך נשים
 להם בחוקת טהרה וקמני תרתי אע"ג
 לזניה עבוקה בטירות אייני המס
 אשמועינן דאין לחלק בין צבאן מן
 הדרך לבני העיר וא"ת בלא שמואל
 תקשי ממתינן לתנכרם בדיקה
 בעבוקה בטירות אצרימא דהכא
 וי"ל דפרץ לשמואל אפילו בישנה צבאן
 לה וסת אצל ממני לא מיירי בישנה
 וכן פ' רשב"ם. ס' נא"ר ממתינ' ה"מ
 לדחוק ולאווקומי צבאן לה וסת אדית
 שעתה לא קאי אצל אצרימה לדיות
 בודקה וכו' לא אע"ג דשטש דמתינינן

צ"ש לה וסת כדפריך לעיל וזה
 [בין] שחבבה. פירוש כיון שזא
 לתשמים ואי חזיא כבר רמיא אנפשה
 ורת אכל אס לא זא מן הדרך אסור
 הן למעבד כי הא מתניתא. פי' רשי
 יה דמוגיא דכאפיה דתביעה לא מוגיא
 זבעלא לא צביא דיתקא וגם אין להחמיר
 בשעה שהיא עוברת לשם צימה כו' וכו'
 מתניתא דלא מזכרה מדי צישה דשמה
 ה' צישה מ"מ דילמא תביעה צביא אי
 למיחא ומתני' דפ"ב (לקמן טו.) דבאין מן
 י צערות דווקא אי נמי צ"ש לה וסת:

ק' א ב מ"י פ"ד מהל' איסורי
ביאה הל' ט' וע' בהשגות
ומג לאזין ק"א טו"ש"ע י"ד סימן
קפד סעיף א ובהג"ה וסימן
קפו סעיף א:
ה' ג מ"י שם סמן שם טו"ש"ע

י"ד סימן קפד סעיף א
בגמ' וסימן קפז סעיף א
לדעת הרמב"ם:
קיד ד מ"י מ' מהלכות איסורי
ביאה הלקה טו וע"ש ופי'
סם הל' ג סמג שם טור ש"ע שם
סעיף ב:
קמא ד מ"י שם הלקה טו וע'
בהשגות ופכ"ז מהלכות
ונטמאי משכב ומושב הלקה ז
בהשגות שם וביכ"ז סמג שם
טעושי"ק י"ד קפ' סעיף א
ק"ו מ"י פ"ד מהלכות איסורי
ביאה הל' ט סמג שם טעושי"ק

ד' סימן קפד סעיף א' [וצרר
אלפס שבועות פ"ב דף רל:]
ק"א ז מ"י שס:

חֲנוּכַּת הָרֶשֶׁת (הַחֶשֶׁן)
 בְּיָמֵינוּ הַזֵּה הַחֲנוּכָּה בְּכֹחַ כֹּחַ בְּרִית
 עִיר. עֲרֵבֵי. וְאִכָּל וְאִכָּל
 אֶפְסָלוֹ וְעֲנֻנֹת לֹא אִכְפַּת
 בְּחַל בְּכַד בְּעַד שְׁלֵמִי
 שֶׁנִּשְׁמַשׁ אִכָּל לִמְדוֹשׁ שִׁמְחַת
 וְיִמְדוֹר וּרְכֹחַ הַחֲזָה הַזֹּרֵעַ
 בְּכֹחַ וּפְלִיגְלִי קֵדָה **מֵאֵל** אֶל
 אֶל שֶׁנִּשְׁמַשׁ אִכָּל לִי שֶׁנִּשְׁמַשׁ
 וְעֲרֵבֵי לִשְׁמַח בִּכְמוֹת וּבִשְׁמַח שְׁמַח
 אֶל אֶל לִשְׁמַח אֶל בִּיתָה: **א'**
 שֶׁנִּשְׁמַשׁ אִכָּל שֶׁנִּשְׁמַשׁ עִיר
 אֶל קֵשֶׁת לִי לִמְדוֹשׁ אֶל
 וְיִמְדוֹשׁ אִכָּל אֶל מְדוֹשׁ עִסְקָה
 שְׁמַחֲרוֹת: וְיִמְדוֹשׁ אֶל רִית
 וְיִמְדוֹשׁ וְיִמְדוֹשׁ הַבָּיִן אֶל
 וְיִמְדוֹשׁ וְיִמְדוֹשׁ הַמִּשְׁחָה אֶל
 וְיִמְדוֹשׁ לִשְׁמַח שְׁמַחֲרוֹת הַחֲזָה
 הַחֲזָה הַחֲזָה הַחֲזָה
 וְיִמְדוֹשׁ עִיר וְיִמְדוֹשׁ הַחֲזָה
 שְׁמַחֲרוֹת עִיר עִיר בִּיתָה
 אֶל אֶל אֶל אֶל אֶל אֶל
 מְדוֹשׁ מְדוֹשׁ הַמִּשְׁחָה לִי
 שְׁמַחֲרוֹת שְׁמַחֲרוֹת שְׁמַחֲרוֹת

מ" קשה אדפרק לשמאל
ההן ברייתא תיקשי ממנה
ההן ברייתא דקתני ובשעת
ההיא עוברת לשמש את ביתה
ולאמא דערה בעיא בדיקה.
ל"ל דלמנה ניהא דלא תני
אלא ערה ולא ישינה שמעינן
מינה דלא שייך לחלק לגבי
ההיא דתני ערה לישינה הלכך
ישיכא לאוקומי מתני' בעסקא
טהרות וברייתא בשאינה
טובה אבל שמאל שהזכיר
ענין טהרות ערה וישינה
אמאי דאוריין (הרמב"ם)

ענין תורות כלומר בין
הנה הראיה לעסוק בתורות
שישנה שאינה ראיה
לעסוק בתורות. ודלא כאותם
מפרשים דשישנה לא אטרחוה
בנו; כיון שחבתה אין לה
בדיקה גדולה מזה. שכן דרך
באמן הדרך לתבוע ולרצות
ורגשה ורמאי אנפשה אין היא
בדיקה בשאין לה וסת אפילו
שישנה בעיא בדיקה ושישנה
אין שייך תביעה הלכן אוקמה
לשש; לה וסת. ותומה כיון
שחבתה אינה כבדיקה איכ
וספא דהתיב בחוקת טמאה
אין לה דניי דניי דניי אמר

ולו תהיה אני אי"כ מאי אי"כ
 וי' רשעא וס'טפא: וז"ל בספא
 וי' שונותא א"כ: בחו' למיכבד
 וי' הא מתניתא: תי' מאי קא
 אהר' ליכא מאן דפליג'
 והך ברייתא וי"ל דמיכבד
 לענין בעלה ובאניה
 וסוקא בתהורות לה' וי' פפא
 וי' וי' כהנא כבדל וי' וי'
 וי' שנין עסקין בתהורות
 וי' מיכבדי' ליה' א"כ וי' להמי
 וי' להצריכה ביה' דמי' להמי
 כולה לבדוק כדאמרין לעיל
 וי' לבו נופר וי' פורש
 וי' וי' להמי
 וי' הצריך ביה' וא"ל לא
 וי' מצריכין לה ביה' אי"כ

חומר

(א) נראה דל"ל היינו שמהרות דוקא בעד שלאחר תשמיש שלא לדקוק בו ג"כ קודם תשמיש לפי שעד שלאחר תשמיש הוא מלוכלך בשכבת זרע וכו'.